

HOOFSTUK 16. AAN KINDERTJIES GEOPENBAAR

"Ek loof U, Vader, Here van die hemel en die aarde, dat U hierdie dinge verberg het vir wyse en verstandige mense en dit aan kindertjies geopenbaar het." **Matt.11:25; Luk.10:21**

Wyse en verstandige mense is hulle wat bewus is van en vertrou op hul vermoë van insig en verstand om hulle te help in hul strewe na Goddelike kennis. Die kindertjies is hulle wie se groot werk nie hul verstand en die vermoë daarvan is nie, maar die hart en sy gesindheid. **Onkunde, hulpeloosheid, afhanklikheid, sagmoedigheid, leersaamheid, vertroue en liefde** – hierdie is die gesindhede waarna die Here soek in diegene wat Hy onderrig (**Ps.25:9, 12, 14, 17, 20**).

Een van die belangrikste gedeeltes van ons godsdiensoefeninge is die bestudering van God se Woord. Van watter groot belang is dit tog dat ons altyd die Woord sal ontvang in die gees wat op die Vader wag om die waarheid daarvan in ons te openbaar. En van watter groot belang is dit tog dat ons die kinderlike, ja klein-kinderlike gesindheid sal hê waaraan die Vader so graag die geheimenisse van Sy liefde wil meedeel. By die wyse en verstandige mense is die kopkennis die eerste saak; vir hulle verberg God die geestelike betekenis van **daardie selfde saak wat hulle meen dat hulle verstaan**. By kindertjies is die eerste saak nie die kop en sy kennis nie, maar **die hart en die gevoel**, die gevoel van nederigheid, liefde en vertroue, en aan hulle openbaar God in hul innerlike lewe en ondervinding **die werklike saak wat hulle weet hulle nie kan verstaan nie**.

Die opvoedkunde vertel ons dat daar **twee maniere van onderrig** is. Die gewone onderwyser maak die meedeel van kennis sy hoofdoel en ontwikkel die vermoë van die kind sover as dit hom help om sy doel te bereik. Die ware onderwyser beskou die hoeveelheid van kennis as iets addisioneel. Sy eerste doel is om die vermoë van die verstand en die gees te ontwikkel en sy leerling moreel en verstandelik te help om die regte gebruik te maak van sy verstandelike kragte in die strewe na en **toepassing van kennis**. Net so is daar **twee klasse van predikers**. Sommige bied gedurig onderrig, argumente en kennis aan terwyl hulle dit aan hul hoorders oorlaat hoe om gebruik te maak van dit wat aan hulle gebring word.

Die ware prediker weet hoeveel daar afhang van die gesindheid van die hart, en probeer om net soos ons Here Jesus gedoen het, die meedeel van objektiewe

waarheid of leer, ondergeskik te maak aan die aankweek van daardie gesindhede waarsonder onderrig nie baat nie. 'n Honderd preke wat met welsprekendheid en erns gebring word tot die wyse en verstandige mense, tot Christene wat luister met die gedagte dat hulle kan verstaan en dat wat hulle hoor, op een of ander manier vir hulle tot nut sal wees, sal minder werklike seën bring as een preek aan toehoorders, in wie die prediker 'n besef van geestelike onkunde opgewek het, 'n kinderlike, leersame gesindheid het wat wag op en vertrou op die onderrig van die Vader en wat dit werklik aanneem en gehoorsaam.

In die binnekamer is elkeen, wat menslike hulp betref, sy eie leermeester en prediker. Hy moet homself oplei in die geseënde gewoonte van kinderlike eenvoud en leersaamheid. Terwyl hy in gedagte hou dat dit nie alleen nodig was dat Goddelike waarheid in die wêreld sou geopenbaar word nie, maar dat daar 'n persoonlike openbaring aan elkeen moet wees deur die Heilige Gees, is sy eerste plig om op die Vader te wag om aan hom te openbaar, en in hom te openbaar, die verborge geheimenis in sy krag in die innerlike lewe.

In hierdie gesindheid beoefen hy die kinderlike gees en ontvang hy die koninkryk soos 'n kindjie. Alle evangeliese Christene glo in die wedergeboorte. Hoe min mense glo egter dat wanneer iemand uit God gebore is, **behoort 'n kinderlike afhanklikheid van God vir alle onderrig en krag sy hoofkenmerk te wees.** Dit was die een ding waarop ons Here Jesus aangedring het bo alles. Toe Hy die armes van gees, die sagmoediges en die hongeriges "*salig*" genoem het, toe Hy mense toegeroep het om van Hom te leer dat Hy sagmoedig en nederig van hart is, toe Hy so dikwels daarvan gepraat het dat ons onself moet verneder en word soos klein kindertjies, was dit omdat die eerste en vernaamste kenmerk om 'n kind van God te wees; om soos Jesus Christus te wees, is 'n **absolute afhanklikheid van God vir elke seën, en veral vir enige ware kennis van geestelike sake.** Laat elkeen homself afvra: Het ek die kinderlike gesindheid beskou as die eerste vereiste in my Bybelstudie? Van watter nut is Bybelstudie sonder 'n kinderlike gesindheid? Dit is die ware en enigste sleutel tot die skool van God.

Sou dit nie goed wees om alles opsy te sit om dit te verkry nie? Dan alleen sal God Sy verborge wysheid openbaar.

Die nuwe geboorte - om uit God gebore te wees, waardeur ons die kinders van God word, is bedoel om van ons klein kindertjies te maak. Dit sal ons die kinderlike gees

sowel as kinderlike onderrig gee. Dit kan nie die tweede sonder die eerste doen nie. Laat ons glo en onself oorgee aan die nuwe lewe in ons, aan die leiding van die Gees; Hy sal in ons die gesindheid van 'n kindjie inblaas. Die eerste doel van Bybelstudie is om die verborge wysheid van God te leer. Die eerste voorwaarde om hierdie kennis te verkry, is om die feit aan te neem dat **God Self dit aan ons openbaar**.

Die eerste gesindheid wat nodig is om daardie openbaring te ontvang is die gesindheid van 'n kindjie. Ons weet almal dat die eerste ding wat 'n verstandige werksman doen, is om te sien of hy die regte gereedskap het en of hulle in goeie toestand is. Hy beskou dit nie as tydverspilling om sy werk te laat staan en sy gereedskap skerp te maak nie. **Dit is nie tydverspilling om die Bybelstudie te laat wag terwyl jy kyk of jy in die regte houding is nie** - om te wag op die Vader se openbaring met 'n sagmoedige en kinderlike gees. **As jy voel dat jy nie jou Bybel in hierdie gees gelees het nie, bely dit en laat vaar dadelik die gesindheid van selfvertroue van die wyse en verstandige**. Bid nie alleen om 'n kinderlike gesindheid nie, maar glo daarvoor. Dit is in jou, al is dit verwaarloos en onderdruk; jy kan dadelik begin om as kind van God dit te ondervind.

Moenie probeer om deur bepeinsing of redenering hierdie kinderlike gesindheid in jou hart te bring nie. Werk van binne af na buite. Dit is in jou, in die nuwe lewe, gebore uit die Gees. Dit moet in jou opstaan en groei as 'n geboorte van die inwonende Gees. In hierdie geloof moet jy nie alleen vra nie, maar bid ook baie spesiaal om hierdie genade van die Gees, en beoefen dit. Lewe soos 'n klein kindjie voor God. Begeer soos 'n pasgebore kindjie die melk van die Woord.

En pas tog op dat jy hierdie gemoedstoestand nie net aanneem wanneer jy die Skrif wil bestudeer nie. Dit moet die **blywende gewoonte van jou gees wees**, die toestand van jou hart. Dan alleen kan jy die gedurige leiding van die Heilige Gees geniet.

Gebed: "Here Jesus Christus, ek laat vaar al my eie gedagtes en kennis en opinie oor die Woord. Leer my om soos 'n kind op U te wag en U te ontmoet."